

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:1681

av **Jan Lindholm (MP)**

Rättvisa mellan upplåtelseformerna

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en rättvis skattebelastning av de olika upplåtelseformerna för boende och tillkännager detta för regeringen.

Bakgrund

Våren 2010 diskuterades frågan om orättvisor i skattebelastning mellan de olika upplåtelseformerna kort i civilutskottet under ett möte. Samtliga partiets företrädare var eniga om att det är orimligt att skattesystemet skall styra val av boendeform. Till min stora förvåning har dock ännu inget skett på detta område i riksdagen.

Företrädare för hyresgäster, bostadsrättsinnehavare och privata fastighetsägare tog dock snabbt tag i frågan och arbetade fram en rapport som redovisade hur orättvisan konkret ser ut. Den rapporten sändes självklart till partierna men gav inte heller den någon reaktion.

Kortfattat kan man säga att den som hyr sin bostad betalar ungefärligen 2 000 kr mer i skatt för sitt boende varje månad än den som äger en motsvarande bostad.

Tidigare behandling

Förslag identiska med detta har avslagits av riksdagen med utskottets motivering att ett stort antal utredningar pågår som påverkar denna fråga. En granskning visar dock att ingen av de utredningar som utskottet motiverar avslaget med på något avgörande sätt berör frågan om skatteneutralitet mellan upplåtelseformerna. Uppdragen handlar mer om att varje upplåtelseform var för sig skall ges så förmånliga förutsättningar som möjligt.

Neutralitetsfrågan vågade så vitt jag kan se den nu avgångna alliansregeringen inte ta tag i och frågan är nu hur samarbetsregeringen avser att arbeta med frågan.

Skatteorättvisan är troligen än större idag än när den ovan nämnda utredningen gjordes så det är inte en lätt utmaning att minska orättvisan i skattebelastning av de olika upplåtelseformerna.

Förslag till åtgärd

Självklart är detta inte en enkel fråga. Till att börja med kan man utgå från att uppfattningen om vad orättvisa är skiljer sig åt mellan de olika parterna. Sedan är det ju alltid någon som skall betala om andra skall få lägre kostnader. I detta fall är det tämligen tydligt att det är villaägarna och bostadsrättsinnehavarna som får höjda kostnader. Hur det kan lösas vill jag inte konkret ange eftersom det då blir ett motiv att avslå motionen.

Jag hoppas de som läser detta sätter sig in i betydelsen av att skatteorättvisan hanteras även om jag personligen inte tror att det är möjligt att hitta en lösning med mindre än att man tar ett större grepp och ser över hela skattesystemet där exempelvis en stor del av lönebeskattningen kvittas mot någon form av fastighetsavgift. Det skulle minska utrymmet för skattefusk, förenkla byråkratin kring skatterna och öppna för många nödvändiga anpassningar av skatterna till vår globala och datoriserade värld. I en sådan genomgripande reform så skulle det vara möjligt att även lösa problemet med att de olika upplåtelseformerna beskattas så olika utan att en sådan förändring skulle uppfattas som orimlig. En större omarbetning ger utrymme för morötter åt de flesta grupper eftersom ett skattesystem som inte ger kryphål också skapar utrymme för verkliga skattesänkningar i stället för den metod med övervältringar som oftast används.

Mot bakgrund av det ovan anförda menar jag att riksdagen trots frågans svårighetsgrad skall ge regeringen till känna som sin uppfattning att en prioriterad fråga i en framtida skattereform måste vara att orättvisorna i beskattningen av de olika upplåtelseformerna upphör.

Jan Lindholm (MP)